

Pozitif Enerji

Positive Energy

Hasan S. Keseroğlu*

Öz

Prof. Dr. Berin U. Yurdadoğ çevresine her zaman pozitif enerji yaydı. Ben O'nun konuşmaları ve davranışlarından her zaman pozitif enerji aldım.

Anahtar Sözcükler: *Berin U. Yurdadoğ; Türk kütüphaneciliğine kanat verenler; anılar.*

Abstract

Prof. Dr. Berin U. Yurdadoğ radiated positive energy to her environment. I have always received positive energy from her speeches and behaviors.

Keywords: *Berin U. Yurdadoğ; Pioneers of Turkish librarianship; memories.*

Güzel bir insanın ölümü ardından yazmak zor iştir. Yaşamın koşturmacaları arasında, kendisiyle karşılaştığımızda kendinizi her zaman iyi duyduğunuz o anları yakalayıp çıkarmak ve yazıya dökmek gerçekten kolay değildir. Ama Berin Hocamın “Yaparsın evladım.” diyen sesini duyuyor gibiyim.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde çalıştığım yıllar. Hemen her sabah saat 6.00-6.10 gibi evden çıkıyordum. Bu kadar erken çıkma nedenim sabah trafiğine takılmamak. 30 - 35 dakikada okula varıyordum. Eğer 7.00'ye kalırsam yolculuğum iki saati bulabiliyordu. Bir bahar sabahı, okula vardığımda saat 6.40'tı. Anımsıyorum çünkü “*Bir ziyaretçi var.*” diyor görevliler. Berin Hocam. İstanbul Üniversitesinde yapılacak bir toplantı için gelmiş. Odama çıkıyoruz, konuşuyoruz. O gün Berin Hocamı gerçek bir cumhuriyet kadını olarak biraz daha yakından tanıma olanağı elde ediyorum. Kendisine yakışan, abartılı olmayan zarif ve şık giyimi, birazdan Atatürk'ü karşılamaya gidecekmiş gibi heyecanla Atatürk'ten söz edişi ve o günümü dolduran pozitif enerjisi.

İnsan yaşadığı kısacık bir ömür dışında nedir ki? O kısacık yaşamı nasıl doldurur? İnsan dışında bitki ve hayvan için de aynı durum geçerlidir. Doğar, büyür ve ölür. Büyürken seçtiği meslek, yaptığı iş o kişiyi biçimlendirir. Üniversitede öğretim elemanlığını seçen bir kişi ya durmadan araştırır, yazar ya da bu yönde öğrencilerini daha çok konuşarak destekler. “*Kitaplıkbilim Terimleri Sözlüğü*” gibi bir işe girişip kotarmak herkesin kolay yapabileceği bir iş değildir diye düşünüyorum. Bugün Berin Hocamıza yapabileceğimiz en büyük saygı, bu çalışmanın güncelleştirilmesiyle birlikte somutlaşacaktır düşüncesindeyim. Berin Hocamız aynı zamanda konuşmayı da öne çekenlerden birisiydi. Konuşmaları genellikle karşısındakini

* Prof. Dr., Kastamonu Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü. E-posta: hasankeseroglu@gmail.com
Prof. Dr. Kastamonu University Department of Information and Records Management, Turkey

olumlu yönde destekleyen bir içerik taşırdı. Bir öneri, bir değişik düşünce kapısı, yüreklendirici bir ipucu... Başka bir söyleyişle de “Dene evladım.” derdi, sanki.

Denemek, bizim ya da bizim gibi geleneklere sınımsız bağlı toplumlarda çok gözlemlenmeyen, görülmeyen bir durumdur. Denemeden korkulur. Çünkü kimlerin belirlediği belli olmayan sınırları aşmak hoş görülmez, diye düşünülür. Bu nedenle de Baconlar, Popperler çıkaramayız, çıkmamıştır da. Oysa herkes düşünür, değişik yollardan geçer düşüncelerinde ama kalıpların dışına çıkıp denemeyi göze almak kolay değildir. Denemek yaratıcılığın ilk ilkesidir, ilk adımıdır oysa.

Berin Hocanın iri iri açıp baktığı, çocuk ve muzip gözlerinde bu seslenişi duydum her zaman. Bu bakışına eşlik eden, inip çıkan ses tonunda dalga dalga yayılan o pozitif enerjiyi duydum ve aldım. Berin Hocayı dinleyip de bunu duymayan, konuşup da bunu yaşamayan sayısı sanıyorum çok azdır.

Okumak neden önemlidir? Okunan şeyde; duyup yaşadıklarımız, düşlediklerimiz, bizi yaşama, dahası ölüme hazırladığı için önemlidir. Yoksa başkalarının duyup düşündükleri, yaşadıklarından “Bize ne?” diyebiliriz! Başkalarının ölümü bizi ölüme, kendi sonumuza da hazırlar. Çünkü ölmekten korkmak, yaşamaktan da korkmaktır.

Ahmet Arif, Anadolu şiiri dizelerindeki “yürü üstüne üstüne” diyen enerjinin kaynağı Berin Hocamdır.

“Öyle yıkma kendini,
Öyle mahzun, öyle garip...
Nerede olursan ol.
İçerde, dışarıda, derste, sırada,
Yürü üstüne üstüne.
Tükür yüzüne celladın.
Fırsatçının, fesatçının, hayının...
Dayan kitap ile
Dayan iş ile.
Tırnak ile, diş ile,
Umut ile, sevda ile, düş ile
Dayan rüsva etme beni”

Berin Hocamı katıldığım hemen her toplantıda gördüm, diyebilirim. Dikkatlice dinlerdi konuşmaları. Eğer konuşmacıysam, konuşma ardından kutlayıp, genellikle; olumlu, destekleyici, yüreklendirici birkaç tümcesini, çok önemli bir şeyi, fısıldarcasına alçak sesle dile getirmesini duyardım.

Berin Hocam çok ciddi işleri de olsa, olası bir kişinin sorunu olduğunu duysa, her şeyi bırakıp o sorunla ilgilenen birisi olarak tanıdım. Pek çok öğretim elemanı gibi kendini birlikte olduğu öğrencilerin yaşında duyan, dışarıdan hiç büyümemiş gibi görünen ancak yakınlıkta kollayıcı, koruyucu anaç tutumunu ortaya koyan o güzel insan yok şimdi.

Yaşasa, “Aman evladım, bırak şimdi onları.” derdi sanıyorum.

Işıklar içinde yatın sevgili Berin Hocam.